

Ο καθαρός αέρας σώζει ζωές

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τα μέτρα για την αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης φαίνεται να ρίχνουν τα ποσοστά θνησιμότητας.

Τα μέτρα που πάρθηκαν για την αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη Βόρεια Καρολίνα στις αρχές της δεκαετίας του 1990 όχι μόνο απέδωσαν, αλλά συνδέονται και με πτώση των ποσοστών θανάτου από εμφύσημα, άσθμα και πνευμονία, σύμφωνα με αμερικανική μελέτη.

Συνδυάζοντας στοιχεία από τα δημόσια αρχεία με τις μηνιαίες μετρήσεις από σταθμούς καταγραφής για το διάστημα 1993-2010, οι ερευνητές μπόρεσαν να εντοπίσουν μια στενή σχέση ανάμεσα στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα και τη μείωση των ποσοστών θανάτου από ασθένειες του αναπνευστικού συστήματος.

Όπως δήλωσε ο βασικός συγγραφέας της μελέτης, H. Kim Lyerly, καθηγητής χειρουργικής, αναπληρωτής καθηγητής παθολογίας και επίκουρος καθηγητής ανοσολογίας στο πανεπιστήμιο Duke, «αν και υπάρχουν μελέτες, που αναλύουν τη σχέση ανάμεσα στην ποιότητα του αέρα και την υγεία, συνήθως αυτές εστιάζουν

σε έναν μόνο ρύπο ή σε λίγους ρύπους». Αντίθετα, στη συγκεκριμένη περίπτωση οι ερευνητές ανέλυσαν έναν μεγάλο αριθμό ρύπων.

Οι μειώσεις των ρύπων επιτεύχθηκαν χάρη στα μέτρα που λήφθηκαν για τον περιορισμό των εκπομπών από τα αυτοκίνητα, τα εργοστάσια και τις μονάδες παραγωγής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα. Επίσης, τα μέτρα στόχευαν και στις εκπομπές, που συνέβαλαν στην όξινη βροχή και την καταστροφή του στοιβάδας του όζοντος.

Μεταξύ των αέριων ρύπων, η πτώση των επιπέδων του διοξειδίου του θείου παρουσίασε σημαντική συσχέτιση με τα χαμηλότερα ποσοστά θανάτου από εμφύσημα, άσθμα και πνευμονία. Από την άλλη, η πτώση των επιπέδων του μονοξειδίου του άνθρακα συσχετίστηκε με χαμηλότερα ποσοστά θανάτου από εμφύσημα και άσθμα, ενώ το ίδιο αποτέλεσμα είχε και η πτώση των επιπέδων των αιωρούμενων σωματιδίων.

Οι ερευνητές, ωστόσο, ξεκαθάρισαν ότι και άλλοι παράγοντες, εκτός από τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα, θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην πτώση των ποσοστών θανάτου από ασθένειες του αναπνευστικού, αλλά αυτός είναι ένας περιορισμός που κάθε αναδρομική ανάλυση έχει να αντιμετωπίσει.

Μαρία Παπαδοδημητράκη

Πηγή: vita.gr